Pregaria.cat

Entrada

Perdura eternament el seu amor

Aquella nit d'estels, quan Abraham contemplava extasiat com en el fosc teixit milions de menudes llànties de llum mostraven un espai sense fi, en el seu cor pujava un sentiment ferm i decidit: *Perdura eternament el teu amor*.

El terrabastall era frenètic, vent, trons, llampecs... i Elies restava amagat a la roca, Déu no passava. L'Esperava des de feia temps. El necessitava. Tot havia caigut, ja només restava ell i perseguit fins als límits de la mort. De cop, però, calla el temporal, es gira un oreig com de suau marinada. Elies treu el cap i del més profund del seu esperit clama: *Perdura eternament el seu amor.*

L'averia va deixar penjat el teu cotxe en la recta infinita de la pampa argentina. Dret al costat de la carretera veus passar alguns cotxes a unes velocitats increïbles. El sol ja escalfa. Portes prop d'hora i mitja. S'apropa una furgoneta "Citroën", carregada de ferros que surten per darrera, lligats els més llargs amb una bandereta vermella. Fa un soroll terrible. El conductor és un home gran, del país... para i et pregunta... està disposat a arrossegar-te fins el proper poble, a uns 40 kms. I tu, dintre teu, no saps per què i vas dient: *Perdura eternament el seu amor*.

Feia dies que et senties sola i de mal humor. Tot va començar en aquella discussió a la porta de la facultat. El que era un broma sense mala intenció per la raó que sigui va provocar una resposta dura, sarcàstica i insultant per el teu físic. La mirada estava plena d'odi. Surts de casa el mínim possible. Ni plores ni vols que ningú tingui pena de tu. Avui et trobés un correu en el Facebook. " Hola, que no em recordes, sóc la Mireia, la que va marxar al Canadà fa dos anys, i estic uns dies a Barcelona, tinc moltes ganes de veure't El teu esperit canta: *Perdura eternament el seu amor*

El 13 de març del 2013 a tot el món ressona "*Habemus Papam*" i surt al balcó el nou bisbe de Roma , amb sotana blanca, demanant que preguin per ell i baixa el cap mentre la multitud calla i prega. Perdura eternament el seu amor

Jesús Renau sj,

Salm 118

1 Enaltiu el Senyor: que n'és, de bo!
Perdura eternament el seu amor.
2 Que respongui la casa d'Israel:
Perdura eternament el seu amor.
3 Que respongui la casa d'Aaron:
Perdura eternament el seu amor.
4 Que responguin els qui veneren el Senyor:
Perdura eternament el seu amor.
5 Enmig del perill vaig clamar al Senyor,
i em va escoltar i me'n va treure.
6 Tinc el Senyor a favor, res no em fa por;
els homes, què em poden fer?
7 Tinc el Senyor a favor, ell em defensa;
veuré caure els enemics.
8 Més val emparar-se en el Senyor
que posar confiança en els homes.
9 Més val emparar-se en el Senyor
que fiar-se dels poderosos.